

Гл. ѱ. 1. И така между ОТЕЧЕСКАТА И СЫНОВНАТА
 с. 5. ВОЙСКА СТАНАЛО КРОВОПРОЛИТНО ОУДАРЕ-
 с. 6. НИЕ. ДАВИДЪ НЕ ОШИШЕЛЪ САМИЧАКЪ НА
 с. 7. БОАТЪ, ЗАЩО ТАЙ ГО СОВѢТОВАЛИ НЕГЪ-
 с. 8. ВЫТИ ВОЙНИ. АМИ ТОКЪ НА ВОЕВОДЫТИ
 с. 9. ЗАПОВѢДАЛЪ, ДА ПОМИЛВАТЪ МЛАДАГО
 с. 10. АВЕССАЛѦМА. КОГАТО СТАНАЛЪ КРОВОПРО-
 с. 11. ЛИТНЫАТЪ БОЙ, АВЕССАЛѦМЪ СЪ ОБЪА-
 с. 12. РАНАЛЪ ДА БѢГА, И КАТО ШѢЛЪ ДА ПРИМИ-
 с. 13. НИ КРѢЙ ЕДИНЪ ХРАСТЪ, ЗАКАЧИЛЪ О
 с. 14. ПРЕКРАСНЫТИ СИ ВЛАСЫ ЗА ЧЕПЫТИ НЕГЪВЫ
 с. 15. И ПОВИСНАЛЪ. А МАГАРИТО ИЗЛѢЗЛО ИЗ
 с. 16. ПОДЪ НЕГЪ, И ТАКА ОСТАНАЛЪ ТОЙ НА
 с. 17. ВОЗДУХАТЪ. ИВАВЪ ВОЕНАЧАЛНИКАТЪ ДА-
 с. 18. ВИДѦВЪ, КАТО ВИДѢЛЪ ТОВА, ЗЕЛЪ ТРИ
 с. 19. СТРЕЛЫ, И ГИ ЗАБИЛЪ ВЪ ГАРДЫТИ АВЕ-
 с. 20. САЛѦМОВЫ. ПОСЛѢ ТОВА ТѢЛОТО МУ БЫЛО
 с. 21. ФАРЛЕНО ВЪ ТРАПЪ, И ПОКРЫТО САСЪ ТВАР-
 с. 22. ДЪ МНОГО КАМАНИ. ТАКАВА ВѢДОМОСТЪ
 (ХАВЕРЪ) ЖЕСТОКЪ ПОРАЗИЛА ДАВИДА, И
 с. 23. ТОЙ КАТО ВПАДНАЛЪ ВЪ ГРИЖА, ЧАСТЪ
 с. 24. ГОВОРИЛЪ ТАКА: СЫНЕ МОЙ АВЕССАЛѦМЕ!
 с. 25. О ДА БѢХЪ АЗЪ ВМѢСТЪ ТЕБЕ ОУМРЕЛЪ
 с. 26. АВЕССАЛѦМЕ, СЫНЕ МОЙ, СЫНЕ МОЙ! НА-
 с. 27. ПОКОНЪ ДАВИДЪ ВОЗЛѢЗАЛЪ САСЪ ГОЛѢМО
 с. 28. ТОРЖЕСТВО ВЪ ІЕРУСАЛИМЪ.

Гл. ѱ. 1.
 с. 1.